

Satans Eden Nr. 207
Kraft til å forstå ordet pt 1.
Februar 16, 2025
Pastor Brian Kocourek

**Dette er en automatisk oversettelse gjort med et dataprogram.
Nøyaktigheten er derfor ikke like bra som et menneske kan gjøre.**

La oss bare bøye hodet i bønn.

Nådige Fader, vi er så takknemlige, Herre, for å være her og vite at selv om djevelen har sendt denne snøstormen for å prøve å holde folk unna, så vet vi likevel at mennesker overalt i verden ikke har det samme været. Så far, vi streamer uansett. Og Herre, vi ber deg bare om å velsigne denne tjenesten. I Jesu navn ber vi. Amen.

Vel, godt å se deg. Og denne morgenen ser vi på Satans Eden No. 207, **Kraften til å forstå Ordet.**

Og dette ville være del én. Jeg måtte dele den opp i to prekener fordi den var 32 sider lang. Så vi har bare 14 sider i dag.

Et løfte fra Gud til oss for dem som er født på ny, er at vi får kraft til å forstå Guds Ord. Vi finner i vår tekst historien om hvordan Maria unnfanget livet ved å tro på løftet, som er Ordet gitt henne, som finnes i Lukas kapittel 1.

Lukas 1:35 *Og engelen svarte og sa til henne: Den Hellige Ånd skal komme over deg, og den Høiestes kraft skal overskygge deg, derfor skal også det hellige som blir født av deg, kalles Guds Sønn.*

Vi vet at Guds sønn arvet Faderens navn, og vi som sønner arver også hans navn. Da gir det bare mening å komme til Herren i hans navn, fordi det er ditt navn som vi som sønner skal arve.

Og så leser vi fra Hans Ord hvordan Maria trodde på Ordene Gud talte til henne. Og da hun trodde på disse ordene, unnfanget hun livet, som var evig liv i hennes liv, hvilket liv var Guds liv som frembrakte hans enbårne Sønn.

Vi ser her et guddommelig prinsipp som vi selv ønsker å motta ved at når vi mottar Guds løfter (som er Hans Ord), skal vi også tenke evig liv i oss.

Så bare tenk på det, for hvis du ikke mottok Ordet, ville du ikke motta Hans liv. Men vi har et løfte, hvis du mottar Hans Ord, så mottar du Hans Liv. Så det er enormt for oss å tenke på. Det gir oss fred og gir oss hvile.

Bare tenk på det, når vi mottar Hans Ord, mottar vi faktisk Hans eget evige liv i oss. Så vi ønsker å forstå dette prinsippet, og måtte det bære frukt i våre liv.

Filipperne 3:20 *For vår ferdsel er i himmelen, hvorfra vi også venter på Frelseren, den Herre Jesus Kristus,*

21 *som skal forandre vårt usle legeme, så det kan bli formet som hans herlighetslegeme, efter den gjerning hvorved han er i stand til å legge alle ting under seg.*

Moderne hendelser gjort klart av profeti 65-1206 S:35 *Når et barn blir unnfanget i livmoren til en mor, når den ene cellen går inn der, bygger en annen celle på toppen av det.*

Det er ikke en celle av et menneske, den neste av en hund, og den neste av en katt, og den neste av noe annet; det er absolutt, rett og slett, et menneske. Og når et menneske er født av Guds Ånd, sprøyter han ikke noe inn i livet sitt;

Det er Guds uforfalskede Ord som er bekreftet for den timen. *Han tar hele Guds Ord; han legger ingen trosbekjennelser, ingenting annet inn i den. Det er rent uforfalsket Guds Ord åpenbart blant oss. Så det er vakkert.*

Fra budskapet **Veien tilbake 62-1123 S:89** sa han: *Nå trenger vi ikke å være smarte, vi trenger ikke å være utdannet. Vi må tro. Vi må ydmyke oss og tømme oss selv for at Gud skal manifestere seg gjennom oss.*

Tøm deg selv; Kom deg ut av veien. Den største fienden du har er deg selv. *Nå tror du på Gud. Gjør du det? Nå, hvis Gud, vår Fader, som er Den Hellige Ånd...*

Vår Herre Jesu Kristi Fader er Den hellige ånd. Det vet vi. "Det som er unnfanget i henne, er av Den Hellige Ånd."

Og **hvis den Hellige Ånd kan komme inn i deg og meg, og utføre selve livet som Kristus levde,** hvor er ditt tvilssted?

Du må bli født på ny 61-1231M P:63 *Hva gjør du med en baby så snart den er født? Vask ham. Er det riktig? Og så snart et menneske er død fra seg selv og er født av Gud, blir han vasket av Ordets vann.*

Amen. Hvis det står «Jesu navn», sier du «Jesu navn»; sier: "Du må bli født på ny," sier du det samme. Uansett hva Gud sier, blir du vasket av Ordets vann. Amen.

Nå er du klar for livet. *Du er klar til å starte nå. Nå er du født på nytt, født i Guds familie med en ny forelder. Ja, sir. Veilederne dine pleide å være...*

Nå har du veiledere, det vil si nå; du har en ny forelder. **Du kan ikke bli født uten å ha foreldre.** Så hvis du er født i brorskapet i en kirke, er det det du har. Hvis du er født i en trosbekjennelse, er du der.

Men **hvis du er født i Gud, unnfanget i Hans Ord, har du fått en ny Foreldre; det er Gud,** klar til å gjøre Sitt Ord kjent blant oss, sammen med deg, tale Det gjennom deg. Å, en ny forelder, **den forelder er Gud.**

Han er klar til å ta Sitt Ord nå som Han allerede har talt og legge Det i deg og få Det til å komme til live. Se? Nå har du treningen din nå. Du er klar til å gå i gang med trening nå, barnetrening.

Det er den vanskelige delen, når du tror du burde gjøre dette, og Ordet skjærer deg rundt og viser deg noe annet. «Hvorfor, de tror at over ...» Det spiller ingen rolle hva de tror.

Her er hva Gud sa. **Du må være opptatt av Faderens saker. Nå blir du født på ny.** Nå får du rett, blir rettet opp. Du har en ny forelder.

Så bare tenk nå, og vi vet alle dette, men Gud er faktisk vår Far. Og vi bør ikke se på ham som bare en fremmed der ute. Han er faktisk vår Far.

Fra **Markus 56-0715 S:50** leser vi: *Hva er det av en mor? Det lille egget ligger der. Det lille frøet ligger der og venter på hannen. Og så snart den mannlige bakterien kommer... Hannbakterien skynder seg raskt. Og hva er det?*

En blodcelle. Den åpner seg.

Å, Gud, kan du høre og forstå hva jeg mener? Gud, la det, det åpner seg, og rundt dette dannes en liten lomme av blod. På innsiden av dette vekker dette lille egget til live, og der inne begynner det å komme frem.

Der inne gir liv. **Vi blir unnfanget av Den hellige ånd. Guds Ånd kommer inn i våre hjerter og bringer en ny person Kristus Jesus; gamle ting dør.** Og hvis du nekter å høre det og bare holder ...

«Vel, predikanten min sa det ene eller det andre.» Og **du nekter å ha liv, du blir steril.** Da kommer du til et sted hvor du ikke kan få flere barn. Du er steril. Du er i bebreidelse.

Du kan ikke få barn. Og hvis du bedrøver Guds Ånd for mange ganger, er du beseglet. **Du hører det ikke** lenger. Første gang du hører det, åh, herregud, lar du håret vokse ut. Du oppfører deg som damer.

Du hadde ikke på deg disse tingene. Du oppfører deg som en dame; du oppfører deg som en mann. Du holdt huset ditt i orden; du har gjort disse tingene. Men så plutselig Det begynner å bevege seg rundt.

Hva var det? Du lar aldri livet komme inn og gå på jobb. Du døde for tidlig. Det stemmer.

Derfor leser vi i Skriftene i **1 Johannes 3:1** *Se, hvilken kjærlighet Faderen har vist oss for at vi skal kalles Guds barn, derfor kjenner verden oss ikke, fordi den ikke kjente ham.*

2 *Mine elskede, nu er vi Guds barn, og det viser sig ennu ikke hva vi skal bli, men vi vet at når han åpenbares, skal vi bli ham lik, for vi skal se ham som han er.*

3 *Og hver den som har dette håp til ham, renser sig.*

Hvordan renser du deg selv? **Ved å vaske Ordets vann. Hvordan renser en ung mann sin vei? Ved å gi akt på Ordet,**

likesom han er ren. 4 Den som synder, han bryter også loven, for synd er overtredelse av loven.

Og fra **Hvem er denne Melkisedek 65-0221E 78** Broder Branham sa: Når *et menneske blir født på ny fra himmelen, blir han et åndebarn i Kristus.*

Og når så denne kjødekappen blir droppet, er det et naturlig legeme, teofani, et legeme som ikke er laget med hender, og som ikke er født av en kvinne, som vi går til. Så kommer kroppen tilbake og plukker opp den herliggjorte kroppen.

Det er grunnen til at Jesus dro til helvete da han døde og forkynte for sjelene som var i fengsel. Vendt tilbake til den teofanien ... Å, fantastisk. Takk Gud.

Så vi ser i **andre Korinterbrev 5:1** *"Hvis dette jordiske legemet blir oppløst (dette jordiske tabernaklet), har vi et annet."*

Se, vi har forbigått det for å komme rett fra Gud, egenskapen, å være kjød for å bli fristet og prøvet av synd slik Adam gjorde.

Men når prøvelsen av Hans Ord er over, da blir vi tatt opp til dette legemet som ble beredt for oss før verdens grunnvoll ble lagt.

Se, det er derfor det er så viktig å alltid når du hører den stille, lave røsten av Guds Ord, bare anerkjenne Det og komme inn under lydighet mot det.

Det er Ordet der som vi hoppet over for å komme rett rundt her nede for å bli fristet og prøvet. Tenk nå på det, ok? Hvis vi hadde kommet gjennom det, ville det ikke ha vært noen

fristelse; vi hadde visst alle ting.

Det er grunnen til at Jesus visste alle ting, for Han var Ord før Han ble kjød.

Da blir vi Ordet. Her er vi formet til Ordbildet til å være en del av Ordet, livnære oss av Ordet, ved å være forutbestemt fra begynnelsen.

Du skjønner, den lille livsgnisten du hadde i deg fra begynnelsen da du startet reisen din... Mange av dere kan huske det.

Du sluttet deg til denne kirken og sluttet deg til den kirken, og prøv det og det; ikke noe tilfredsstilt. Det stemmer. Men en dag gjenkjente du det bare. Høyre.

Det er tre ting som bror Branham sier i dette avsnittet som jeg ønsker å undersøke ved Guds Ord.

I disse tre utsagnene har vi hele livssyklusen til Guds utvalgte Sønn eller Datter spilt ut. Faktisk definerer hans første uttalelse før han legger ut prosessen med livssyklusen, hva denne livssyklusen handler om.

Han sier: «*Når et menneske blir født på ny fra himmelen, blir han et åndebarn i Kristus.*»

Så da ser vi at han vil snakke om det åndelige barnet og livssyklusen som det må gå gjennom for at det skal komme inn i det evige riket, akkurat som han allerede har snakket om den fysiske livssyklusen til det naturlige barnet for at det skal komme frem til denne verdens rike.

Nå bruker bror Branham ordet "*et åndebarn*" som antyder for oss at det vi har gått gjennom i livets naturlige syklus, må vi også gå gjennom i livets åndelige syklus.

Nå, like før han sa disse ordene, sa han det samme. Han sa: "*Tenk på en liten baby*". (Så han ber oss om å se for oss en liten baby i tankene våre.)

Så begynner han å forklare om prosessen eller livssyklusen som denne lille babyen må gjennom i det naturlige.

Han sier: Du *kan ta en kvinne, uansett hvor ond hun er, når hun er gravid og bestemmer seg for å bli mor, se før barnet blir født; Jeg bryr meg ikke om hvor grusom kvinnen er, hun blir skikkelig snill.*

Det er noe med henne som virker gudfryktig, å se en liten mor bestemme seg for å bli mor med babyen. Hvorfor er det slik? Den lille kroppen ... Nå er den ikke i live ennå. Se, det eneste det er, er bare kjøtt og muskler.

Den lille hoppingen, det er bare muskler som rykker. Men når den kommer ut av mors liv, puster Gud livspust inn i den, og så skriker han ut.

Se, like sikkert som det er en naturlig kropp som dannes, er det en åndelig kropp som tar imot den så snart den kommer hit.

Så vi ser at bror Branham maler et bilde med ord av livssyklusen som vi må gjennom for å bli født på ny.

Han sier at det er som en fysisk fødsel i den forstand at uten at Ånden kommer inn i barnet, ville det bli født dødfødt, og dødt. Og det samme gjelder denne kroppen uten en ny fødsel.

Du kan være et Guds utvalgte Ættbarn, men inntil du mottar den Ånden ovenfra, kan du like gjerne være en haug med hoppende nerver og muskler.

Nå vet jeg om folk som hevder å tro på dette budskapet, og de sier: Se, vi er bare et knippe nerver og muskler, så det er greit å abortere det barnet. Men vent litt, det er en forberedt kropp for deg å gå inn i.

Den kroppen ble forberedt for deg å bebo. For så å abortere det barnet kutter livet til det barnet, og gir det ikke noe sted å komme inn. Med andre ord, et liv kan aldri oppfylle seg selv.

Jeg tror at for å gjøre det Jesus sa, ville det være bedre å binde et tau rundt halsen din og binde det til en kvernstein og kaste det i elven.

"For alt dere har gjort mot den minste av disse mine brødre, det har dere gjort mot meg." «Er det ikke det han sa? Så du gir aldri det barnet en sjanse til å uttrykke det livet det ble ordinert til å ha.

Han forteller oss at på fødselstidspunktet venter barnets ånd på å komme inn i barnet, og dermed er den tilstede der, og venter på å komme inn i den kroppen.

Det skaper en atmosfære for moren å leve i, og skaper en atmosfære av forventning, eller vi kan kalle det en innbydende ånd.

Derfor er det tre ting jeg vil påpeke her denne morgenen som bror Branham legger frem for oss å forstå, og de er:

#1) Bror Branham sa at vi gikk utenom vår teofani (Vårt Ordlegeme), for å komme til verden for å bli testet av Ordet. Så vi går gjennom testtiden.

«Se, vi har forbigått det for å komme rett fra Gud, egenskapen, å være kjød for å bli fristet og prøvet av synd slik Adam gjorde.»

Det er den tilstanden vi er i her i dette kjødet. Han viser så hvordan det hele begynner i mors liv, ...

#2) Så snakker han om vår reise tilbake til Guds Sønnns bilde. Hvordan denne lille gnisten av lys starter oss på veien tilbake til bildet vi ble ordinert til å manifestere.

Du skjønner, den lille livsgnisten du hadde i deg fra begynnelsen da du startet reisen din... Mange av dere kan huske det.

Du ble med i denne kirken og ble med i den kirken og prøv det og det; ikke noe tilfredsstilt. Det stemmer. Men en dag gjenkjente du det bare.

#3) Han sa: Når denne kjortel av kjøtt blir droppet, er det et naturlig legeme, teofani, et legeme som ikke er laget med hender og heller ikke født av en kvinne, som vi går til. Så kommer kroppen tilbake og plukker opp den herliggjorte kroppen.

Så kommer kroppen tilbake og plukker opp den herliggjorte kroppen. Da blir vi Ordet. Legg merke til at vi blir Ordet.

Her er vi formet til Ordbildet til å være en del av Ordet, livnære oss av Ordet, ved å være forutbestemt fra begynnelsen.

Men apostelen Paulus forteller oss det samme hvis vi går til, **1 Korinterbrev 15:35** *Men noen vil si: Hvordan blir de døde oppreist, og med hvilket legeme kommer de?*

36 *Du dåre, det du sår, det blir ikke levendegjort, uten at det dør, 37 og det du sår, det legeme som skal til, det skal ikke bli til, men nakent korn, det kan skje av hvete eller annet korn,*

Her forteller Paulus oss at det hele er som å plante og høste. Han sier at kroppen du planter i jorden ikke er det samme som det som kommer opp av jorden.

Han sier at det lille frøet som går ned i jorden, har et liv i seg, og det er det livet som kommer frem, opp fra jorden til manifestasjon med hensyn til hvilket liv som ligger i frøet.

Og han gjenkjenner hva som skjer med menneskekroppen, og i oppstandelsen fortsetter han:

38 *Men Gud gir det et legeme som det har behaget ham, og hver ætt sitt eget legeme.*

Nå er dette viktig for oss å se her. Hvert Frø får sin egen kropp. Derfor har den utvalgte ætten en slags kropp som de vil vokse opp i, og den ikke-utvalgte ætten må også ha en annen type kropp de vil vokse opp i.

Den ene er uforgjengelig og den andre forgjengelig. Den ene at det er umulig for den å dø, mens den andre er veldig i stand til å dø.

39 Alt kjød er ikke det samme kjød, men det er ett slags kjød av mennesker, et annet av dyr, et annet av fisk og et annet av fugler.

Følg nå nøye med dette neste verset. *40 Det finnes også himmellegemer og jordiske legemer.*

Legg merke til at han identifiserer to forskjellige typer kropper. Det er jordiske kropper og himmellegemer. Så snakker han om det himmelske.

«Men herligheten» Det ordet er Doxa, og det taler om at dette himmelske vesenet eller legemet er i stand til å ha en herlighet, til å ha (en mening, en vurdering og dom,) som er det samme ordet Jesus brukte, og som Gud taler om, som bare de utvalgte vil få.

Men det himmelske er ett, og det jordiske er et annet (og det ordet er *et annet* er *Heteros*, som betyr en helt annen natur).

Oversetterne av King James Version injiserte ordet herlighet her, når de snakket om det jordiske, men det er ingen steder å finne i originalen. Faktisk er den bokstavelige oversettelsen denne:

«Det finnes legemer som er skapt for himmelske vesener som er i stand til å gjenspeile Guds herlighet, og det finnes legemer som er laget for jorden som ikke er det, for de har en annen natur i seg, en natur som på ingen måte gjenspeiler Guds herlighet.»

Så, du skjønner, vi er ordinert. Gud ordinerte sine sønner til å gjenspeile seg selv, men han ordinerte ikke de andre. Så de mottar ikke en kropp som står i forhold til Ordet. De vil få en kropp som skal brennes opp. OK?

Nå fortsetter apostelen Paulus med å si; *41 Det er én solherlighet, en annen månens herlighet og en annen stjernenes herlighet, for én stjerne skiller seg fra en annen stjerne i herlighet.*

42 Slik er det også med de dødes oppstandelse. Den er sådd i korrupsjon; det er opreist i uforgjengelighet, 43 det blir sådd i vanære, det blir opreist i herlighet, det blir sådd i skrøpelighet, det blir opreist i kraft,

44 Det blir sådd et naturlig legeme, det blir opreist som et åndelig legeme. Det er en naturlig kropp, og det er en åndelig kropp. 45 Og således står det skrevet: Det første menneske, Adam, blev gjort til en levende sjel, og den siste Adam blev gjort til en levendegørende ånd.

46 *Men det var ikke det første som er åndelig, men det som er naturlig, og deretter det som er åndelig.*

Med andre ord, det er derfor, hvis det var åndelig først, ville vi ikke ha omgått teofanien vår. Vi ville ha kommet til jorden med full kunnskap og alt annet. Da ville det ikke bli noen prøvelser, så vi kom naturlig først, og det er det Skriften forteller oss.

Hvorfor skulle Paulus gjøre dette skillet slik han gjør? Grunnen er at det er slik det er. Det er derfor bror Branham kan si at vi gikk utenom vår teofani. Det er fordi Paulus også sa det.

Paulus forteller oss tydelig at det naturlige mennesket kommer først og deretter åndemennesket. Og det er oppstandelsens orden. Mannen får et legeme på denne jorden for å prøve Ordet.

Hvis det ikke er noe ord i ham, går det rett og slett tilbake til støvet det kom fra. Det er derfor det er to kropper. OK? Vi mottar Ordet, vi blir Ordet og mottar den kroppen som står i forhold til Ordet.

Men hvis du ikke mottar ordet, kom du frem og du går tilbake samme vei.

Men hvis det legemet hadde mottatt Guds ånd ved den nye fødselen, så mottar den personen åndslegemet når sjelen forlater støvlegemet.

47 *Det første menneske er av jorden, jordisk, det andre mennesket er Herren fra himmelen.*

Og hør her, vårt første menneske var vårt kjød. Men vår nye skapelse har en kropp som står i forhold til ordet. Med andre ord, sier Gud, jeg har allerede forutbestemt dem som jeg forutkjente, jeg har allerede herliggjort dem.

Paulus skiller altså mellom den jordbundne mannen og Guds utvalgte Sønn eller Datter. Han fortsetter å klargjøre dette ved å si i,

48 *Som det jordiske, slik er også de jordiske, og som det himmelske er, slik er også de som er himmelske.*

Og jeg synes bare det er så fenomenalt bare å tenke på det. De er av jorden, de er jordbundne. De kan ikke komme forbi det.

Derfor kan du se Paulus fortelle oss at det vil være to grupper mennesker. De som er skapt bare for jorden og det er deres endelige destinasjon, kanonføde for å si det sånn.

Aske for jordens gjenfødelse. Men legg merke til at den andre gruppen er skapt for en himmelsk hensikt, og han fortsetter å fortelle oss livssyklusen til disse ved ikke bare å si, *og som det er himmelsk, slik er de også som er himmelske.*

Se? Så vår grunnvoll er det himmelske, og vi er gitt det himmelske. Med andre ord, vi kommer fra himmelen, vi blir det Gud så oss i seg selv før verdens grunnvoll ble lagt.

Men legg merke til at Paulus tydeliggjør denne gruppen ved å si at det er de som vil få en forandring. Å, det er en så strålende ting, å tenke på, for det kommer til å skje.

49 Og likesom vi har båret det jordiskes bilde, skal vi også bære det himmelskes bilde. Vi skal også bære bildet av det himmelske. Det er et løfte fra Gud.

Med andre ord, selv om vi her på jorden har det som ser ut til å være et jordisk utseende, har vi likevel en forandring på vei.

Legg merke til vers *50. Men dette sier jeg, brødre, at kjøtt og blod ikke kan arve Guds rike, og forgjengelighet arver ikke uforgjengelighet.*

Paulus forteller oss at vi ikke kan forbli i denne jordiske tilstanden for å arve Guds rike. Og likevel, hvis vi er ordinert til å arve det, så må det skje noe med det utseendet vi har. Og det som må skje er at vi må forandres i kroppene våre.

51 Se, jeg viser eder en hemmelighet; Vi skal ikke alle sove, men vi skal alle bli forandret, og nå vil Paulus begynne å fortelle oss hvordan denne forandringen vil finne sted.

52 På et øyeblikk, på et øyeblikk, ved den siste basun, for basunen skal lyde, og de døde skal stå op uforgjengelige, og vi skal forvandles.

53 For denne forgjengelige skal klædde seg i uforgjengelighet, og denne dødelige skal ikle seg udødelighet.

54 Så når dette forgjengelige har ikledd seg uforgjengelighet, og dette dødelige har ikledd seg udødelighet, da skal det ord som er skrevet, oppfylles: Døden er oppslukt til seier.

55 O død, hvor er din brodd? O grav, hvor er din seier? 56 Dødens brodd er synden, og syndens styrke er loven.

57 Men Gud være takk, som gir oss seier ved vår Herre Jesus Kristus!

58 Derfor, mine elskede brødre, vær trofaste, urokkelige, alltid rike på Herrens verk, for dere vet at deres arbeid ikke er forgjeves i Herren.

Nå har livssyklusen blitt presentert for oss. Vi er født inn i denne verden for å prøve Ordet.

Bare de utvalgte av Gud blir gitt noe i seg selv, som vil motta det Ordet fordi bare den utvalgte Ætten er ordinert til å være i stand til å forstå det Ordet og tro på det.

Det er **1 Korinterbrev 2:11-12**. Hvis du ikke har Den hellige ånd, kan du ikke tro på ordet.

Apostlenes gjerninger 13:48 *Og da hedningene hørte dette, ble de glade og priste Herrens ord, og alle som var innstiftet til evig liv, kom til tro.*

Så du kan ikke komme unna det.

La oss lese fra avsnitt **115** i bror Branhams preken om **"Hvem er denne Melkisedeks"**. *Alt er i tre. Den naturlige fødselen er i tre. Hva er det første som skjer med kvinnen som får en baby?*

Hva går i stykker først? Vann. Hva går i stykker? Blod. Hva er neste prosess? Liv: Vann, blod, ånd. Hva skjer med planten? Råtner. Hva er det første? Stengel. Hva er det neste? Dusk. Hva er det neste?

Shuck. Så kommer kornet ut av det, bare de tre stadiene av det til det kommer til kornet. Det er akkurat. Gud rettferdiggjør det. Det har alltid vært riktig; Gud bekrefter at det er sant. Det viser tydelig at den forutbestemte er den eneste som vurderes i forløsning. Skjønnte du det? La meg si det igjen. Den forutbestemte er den eneste som vurderes i forløsning.

Folk kan gjøre som, tro at de er det, men den virkelige forløsningen er de som er forutbestemt. Fordi selve ordet «forløse» betyr «å bringe tilbake». Er det riktig? Å forløse er noe ...

Å løse inn noe er å bringe det tilbake til sin opprinnelige plass. Halleluja. Så det er bare de forutbestemte som vil bli brakt tilbake, fordi de andre ikke kom derfra. Se? Ta med deg tilbake...

Lukas 23:29 *For se, de dager skal komme, da de skal si: Salige er de ufruktbare og de mors som aldri fødte, og de som aldri fødte, og de som aldri fødte.*

Hvis det ikke er tilstanden i verden i dag, vil de heller ha en hund eller katt, enn å være mor til et barn. Og husk at kvinnen i Bibelen alltid skrev menigheten.

Legg merke til at Skriften sa: «**De skal si: Velsignet er mors liv som er ufruktbart**», ikke «vi skal si», men «**de skal si**». De vil ikke ha ansvaret som følger med å få barn.

1 Joh 5:7-8 *For det er tre som vitner i himmelen: Faderen, Ordet og Den Hellige Ånd, og disse tre er ett.*

8 *Og det er tre som vidner på jorden, Ånden og vannet og blodet, og disse tre stemmer sammen til én.*

9 Dersom vi tar imot menneskers vidnesbyrd, da er Guds vidnesbyrd større, for dette er Guds vidnesbyrd som han har vitnet om sin Sønn.

Legg merke til, **vann, blod og ånd**, som er tre stadier av livet. Og Gud er fullkommengjort i tre. **Faderen, Ordet og Den hellige ånd**. Dette er ikke tre, men det står at **de er én**.

Det er også **tre som kommer. Den første som blør og dør, den andre møter vi ham i luften og den tredje kommer han med sine hellige**.

Så er det **tre exoduser under Ildsøylen**, hvor Gud tar oss ut fra. Og så er det en vandring i syndens ørken, og til slutt en inntreden. Og så er det **tre trekk**.

I forløsning har vi tre stadier av den troendes liv. Først **er det rettfærdiggjørelse, deretter helliggjørelse og til slutt dåpen i Den Hellige Ånd**.

Jorden blir renset tre ganger... Den første ved vann, den andre ved menneskers ild og den tredje ved Guds hellige ild.

Så har vi prosessen der vår tro går til handling som Paulus sier som **tro, håp og kjærlighet**, disse tre, og forteller oss at den største av disse er kjærlighet.

Så i **1 Peter 1:7** nevner han **lovprisning, ære og herlighet**, som er de tre stadiene i vår vekstprosess til Sønner. Du har som Skriften sier her, "**vann, blod og ånd**." Tre stadier av livet.

Nå, for at livet skal komme frem, i det naturlige, må kvinnen motta frøet først. Så begynner prosessen, så kommer livet frem. **Unnfangelse, transformasjon og identifikasjon**.

Og så skal vi avslutte prekenen på dette tidspunktet og neste gang ta opp disse ordene **unnfangelse, transformasjon og identifikasjon**.

Og jeg vil at du skal tenke på hvordan vi går fra å bli gravide. Så begynner vi å forvandle oss, og da ser vi ham slik han er. Bibelen sier at vi vil bli som ham, for vi vil se ham slik han er.

Så la oss bare bøye hodet i bønn på dette tidspunktet.

Nådige Fader, vi vet at det er en forkortet preken fordi jeg hadde for mange ting å si, så jeg delte den opp i to prekener. Men far, jeg vil at folket skal forstå at vi faktisk blir forvandlet og at vi faktisk gjør oss klare til å dra hjem.

Og det er ikke bare et håp, det er et vet det, fordi Guds Ord sa det og vi har mottatt det. Og derfor har vi fått selve Guds liv i oss, og han forandrer oss. Og så Herre, vi er bare takknemlige for dette, og vi ber Deg om å velsigne det. I Jesu navn ber vi. Amen.